

Gemeente Voorschoten,
College van Burgemeester en Wethouders,
Tav mw. de Burgemeester en de Gemeente Secretaris,
Postbus 393
2250 AJ Voorschoten.

c.c. Raadsleden Gemeente Voorschoten

Voorschoten, 17 juni 2019.

Geachte mevrouw de Burgemeester en de heer Gemeente Secretaris,

Betreft Reactie en Aanvraag uw brief 27 mei 2019 Z/19/31022/137098.

N.a.v. een artikel uit de Volkskrant m.b.t. de uitvoering van de WMO Huishoudelijke hulp, heb ik die naar de Raad en U gericht. In Uw brief refereert U niet naar welk Volkskrant artikel!

Met bovengenoemd brief nummer (zie bijlage) reageert U *dat in Voorschoten de WMO volgens, in overeenstemming met de regels wordt uitgevoerd*. Ik moet helaas opnieuw stellen dat Uw stelling op een vergissing berust. U informeert de burger namens de Raad dus onjuist!

Sinds uw aanstelling in 2017 heb ik al gedurende lange tijd deze aspecten aan U en de verantwoordelijke Wethouder N.Mol gerapporteerd; helaas de feiten zijn nog steeds dat Gemeente Voorschoten de WMO niet conform de regel & wetgeving noch jurisprudentie uitvoert.

Helaas word ik bij mijn aanvraag voor herindicatie WMO Thuiszorg daar opnieuw mee geconfronteerd en heb ik door overschrijding van de Beslistermijn, daarvoor een Dwangsom procedure moeten instellen en dus de Gemeente opnieuw – onnodig- geld kwijt is door het niet tijdig nemen van een beslissing.

In het gesprek d.d. 6 juni met Voorschoten WMO-beleidsmedewerkster en de - WMO-kwaliteits-medewerkster, hier bij mij thuis, bleek ook op vele fronten dat hoe Gemeente Voorschoten de WMO uitvoert, niet conform de regelgeving noch jurisprudentie is. Dit werd ook door uw ambtenaren erkent!

1. U refereert naar de *Kamer brief van 12 april 2019* zonder dat U die brief aan mij doet toekomen. Ten eerste heeft de Kamer geen controlerende functie op individuele Gemeente zoals Gemeente Voorschoten.
2. *Geen uniform ondersteuningsplan*: In tegenstelling tot hetgeen U stelt: Er wordt in Voorschoten geen uniform ondersteuningsplan gebruikt! Gemeente Voorschoten heeft tav. de uitvoering van de Thuiszorg contracten met meerdere partijen/ Thuiszorgorganisaties. Uw afdeling WMO heeft toegegeven dat elk gecontracteerde Thuiszorgorganisatie ieder een verschillend ondersteuningsplan hanteert. Hiermee voldoet Voorschoten niet aan het criteria van transparantie. Naast dat dit leidt tot willekeur en rechtsongelijkheid. Een burger van Voorschoten is afhankelijk van welke Thuiszorgorganisatie zij is toegewezen/gekozen heeft, wat die wel of niet in haar ondersteunings plan heeft opgenomen, zonder inzicht te hebben in de verschillen tussen de gecontracteerde partijen.
3. *KPMG-rapport*: U stelt dat Voorschoten de uitspraken van de CRvB uit 2016 toepast. Gemeente Voorschoten past – in tegenstrijd tot wat U stelt- helemaal niet het zg. KPMG-rapport toe.
 - a. Nimmer heeft Voorschoten openbaarheid gegeven aan dit zg. KPMG-rapport met normtijden.

- b. Gemeente Voorschoten hanteert helemaal geen uniforme normtijden voor elk te verrichte Thuiszorg werkzaamheid.
- c. Naast dat uitspraken van de rechtbank 2018 (w.o. die van Gelderland) een bom onder het beleid waarop veel gemeenten het aantal uren voor huishoudelijke hulp baseren. Het onderliggende rapport van adviesbureau KPMG is door de rechter onderuitgehaald als 'niet deugdelijk'.

Indien U deze feiten afzet op ad 2., moet gesteld worden dat in Gemeente Voorschoten de uitvoering van de WMO helemaal niet conform de regels wordt uitgevoerd.

- 4. Vele keren heb ik U en de Raad erop geattendeerd dat alleen burgers die een Rechtszaak tegen de Gemeente Voorschoten tav de uitvoering van de WMO hebben gevoerd, bij een positieve uitspraak conform de regelgeving worden uitgevoerd. Ook ik heb twee Rechtszaken tav de uitvoering van de WMO, tegen de Gemeente Voorschoten gevoerd en waarbij de Rechter mij in het gelijk heeft gesteld. Ook dit heeft de Gemeente duizenden euro's gekost. Een voorbeeld van hetgeen in het Volkskrant artikel werd betoogd.
 - a. Aan de Voorzitter van de Bezwaren Commissie Gemeente Voorschoten 11 juli 2018 heeft de WMO-jurist [REDACTED] bevestigd dat alleen die genen die bij de rechter haar verhaal heeft gehaald, door de Gemeente conform de WMO-regels wordt uitgevoerd. Dit is dus geen *in de mond leggen: citeert [REDACTED] maar feiten; een verslag van hetgeen gezegd is!* Het verslag van de zitting treft U **in de bijlage**.
 - b. Uw twee ambtenaren bevestigde dat op 6 juni jl. ook.
 - c. Deze burgers worden in de administratie van de Gemeente naar Het CAK als "calamiteiten" geadministreerd; een aparte administratie! (Bevestigd door afdeling WMO)

In tegenstrijd tot wat U in Uw brief stelt: Uw Gemeentelijk apparaat voert dus helemaal niet conform de WMO wet en regelgeving de WMO 2015 uit! N zoals het Volkskrant artikel ook beschreef; de Gemeenten – onnodig - veel geld kost. Door na te laten Regel & Wetgeving na te leven en tijdig te reageren op verzoek tot beslissing en aanvraag van Burgers te honoreren.

- 5. Zeer veel jaren heb ik U, de Gemeente geattendeerd op de Privacy schending van uw burgers door de gecontracteerde Thuiszorg organisaties.
 Aftekenlijsten met NAW-gegevens van alle cliënten die een Thuiszorg hulp in een week heeft worden openbaar verspreid. Dit is in strijd met de Privacywet! Uw bent daar veelvuldig op geattendeerd;
 In 2017 heeft de Geschillen Commissie van Thuiszorgorganisatie SWZ mij daar in gelijk gegeven. Deze uitspraak heeft mijn advocate en ik zelf naar afdeling WMO gecommuniceerd. Gevolg: SWZ zegt het contract met Voorschoten op; Gemeente Voorschoten gaat niet in verweer en doet niets! Van SWZ Thuiszorg Burgers in Wassenaar, die door dezelfde Werkorganisatie bediend worden, wordt de Privacy geschonden omdat u niet ingrijpt!
 In 2018 gebeurt exact hetzelfde met Thuiszorgorganisatie ATZB. Nadat ik het aankaart Het contract wordt opgezegd; De Gemeente doet niets!
 Met een WOB-aanvraag heb ik inzage in de contracten gekregen; ook hieruit blijkt dat afdeling WMO niets onderneemt om de privacy en veiligheid van haar kwetsbare burgers te garanderen! Is er enige controle op de uitvoering van de contracten die de Gemeente aangaat?
- 6. Tevens merk ik op dat de gebruiker van WMO Thuiszorg uit Voorschoten, sinds Januari 2019 van Het CAK geen declaratie Eigen Bijdrage heeft ontvangen. De Gemeente dient voor de input van die declaraties te zorgen.
- 7. Ook merk ik op dat mw. [REDACTED] in haar email d.d. 6 mei 2019 een onjuist beeld schets tav de wet op een Dwangsom procedure. De Dwangsom procedure is ingesteld dat de o.a.. een Gemeente tijdig, binnen

bij wet vastgestelde termijnen, een beslissing moet nemen op de burger haar/zijn aanvraag of bezwaar.
Een verzoek om informatie behoort daar ook toe!

Ook Wethouders Mol (tav WMO) en Lamers (tav afvalbeleid 6 en 15 maart 2019) hebben zich aan gestelde termijnen te houden!

Concluderend stel ik dat wat U in uw brief van 27 mei 2019 stelt, helaas opnieuw niet de feiten representeren. U informeert de burger namens de Raad dus onjuist!

Wordt U door Uw ambtenaren verkeerd geïnformeerd? Zoals ik vaker aan U heb gezegd: dit geeft de irritatie bij de Burger naar haar Gemeentelijk ambtenarenapparaat.

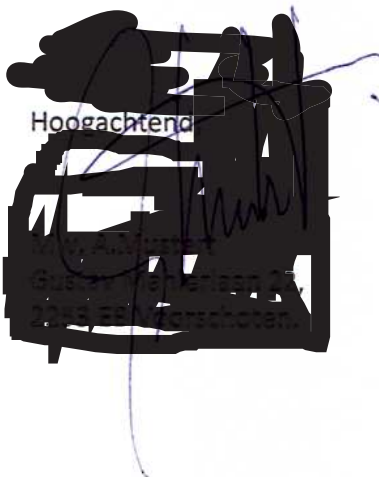
Ik zal daarom deze feiten opnieuw naar de Gemeente Raad communiceren.

Ter Informatie doe ik U in de bijlage een rapport "*WMO 2015, vier jaar later*" van Hoogleraar Martin Buijsen toekomen (zie bijlage; 2 blz.). Ook daarin wordt terecht opgemerkt "**WMO 2015 betreft mensenrechten!**" en "**de bandbreedte voor beleidsverschillen niet onbegrensd is**".

Ook dat geldt voor Gemeente Voorschoten!

Wat gaat U ondernemen om nu eindelijk de WMO 2015 volgens de Wet en Regelgeving uit te voeren en uw brieven met feiten te beantwoorden?

Uw reactie zie ik gaarne tegemoet,

A handwritten signature in blue ink is written over a rectangular official stamp. The stamp contains the text 'Hoogachtend' at the top, followed by 'Gemeente Voorschoten' and '2019-2020' at the bottom. The signature is written in a cursive style.

Gemeente Voorschoten

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Datum 22 mei 2019
Uw kenmerk
Ons zaaknummer Z/19/31022/137098
Onderwerp Publicatie Volkskrant

Datum verzending VERZONDEN 27 MEI 2019
Behandelaar
Bijlage 0

Geachte mevrouw [Redacted],

Naar aanleiding van de publicatie in de Volkskrant met betrekking tot de bezuinigingen in de huishoudelijke hulp heeft u de raad een brief gestuurd.

In uw brief geeft u aan dat de gemeente Voorschoten volgens u niet handelt naar de jurisprudentie en regelgeving ten aanzien van de Wmo. Als college herkennen wij ons hier niet in. Naar aanleiding van de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep uit 2016 zijn aanpassing gedaan. Zo maakt het ondersteuningsplan onderdeel uit van de beschikking.

De laatste kamer brief dd 12 april 2019 van de minister sluit aan bij hoe wij het als gemeente hebben ingericht.

Met vriendelijke groet,
het college van burgemeester en wethouders,

A. R. de Graaf,
gemeentesecretaris

P.J. Bouvy-Koene,
burgemeester

verslag hoorzitting Bezwaren Commissie

11 juli 2018.

erg steekt, is dat nu wordt gezegd: ik weet niet van die knie. Mevrouw [REDACTED], die hier al vele jaren zit, is bij mij thuis geweest in verband met de kniesituatie en zij heeft de hele kniesituatie behandeld. Dan vind ik het erg kort door de bocht als de gemeente dan zegt: ik weet het niet. Julie zijn zeer nauw met elkaar werkzaam. Dat is wat mij irriteert. Het gaat hier om zaken qua gezondheid waar ik niet zelf om vraag, die een ander veroorzaakt, en je moet hier elke keer bij de gemeente vragen om duidelijkheid, enorme energie die al beperkt is en kosten om je gelijk te krijgen en dan wordt nu zelfs letterlijk gezegd dat ik, omdat ik naar de rechtbank ben gegaan, volgens de wet wordt behandeld en de rest niet. Het is te triest voor woorden.

De **voorzitter**: Dat was het? Dank u wel. Misschien nog even ingaan op dat ene punt, namelijk het punt dat het alleen bij mevrouw om uren gaat en het bij de rest maatwerk zou zijn.

De heer [REDACTED]: Ik weet niet of het zin heeft om daar nog op in te gaan.

De **voorzitter**: Nou, of dat juist is of niet. Het wordt als feit naar voren gebracht dat zij de enige in de gemeente is met een unieke positie omdat ze in beroep is gegaan.

De heer [REDACTED]: Ja.

Mevrouw [REDACTED]: Ben ik dat?

De heer [REDACTED]: Ja.

Mevrouw [REDACTED]: Ik ben dus de enige met een unieke positie omdat ik in beroep ben gegaan.

De heer [REDACTED]: Ja, maar niet omdat dit volgens de regels zou moeten. Het besluit op bezwaar werd vernietigd, de rechter heeft daar een nieuw besluit voor in de plaats gezet en heeft teruggegrepen op de situatie daarvoor en dat was in uren. Misschien als laatste, wat ik wel erg belangrijk vind. Het enige wat voor dit besluit en dit bezwaarschrift aan de orde is en kan zijn, is het feit dat een eigen bijdrage is opgelegd. Meer kan hier vanavond niet aan de orde zijn.

De **voorzitter**: Het is fijn dat u de commissie helpt, maar ik heb uitdrukkelijk ook aan mevrouw gevraagd tegen welk besluit zij bezwaar maakt.

De heer [REDACTED]: Dat is het enige wat ik wil benadrukken. Dat staat ter discussie, iets anders kan niet ter discussie staan bij dit besluit.

De **voorzitter**: Bij welk besluit?

De heer [REDACTED]: Dit besluit over de calamiteitszorg. Mevrouw zegt dat ze geen eigen bijdrage in rekening mogen brengen. Ik denk dat we voldoende hebben bepleit dat dit wel zo is.

De **voorzitter**: Nog andere opmerkingen? De commissie is voldoende geïnformeerd. Ik sluit deze hoorzitting en wij gaan erover nadenken.

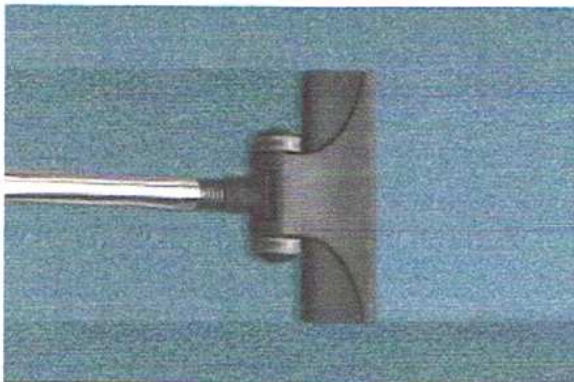
Hoogleraar Martin Buijsen

- wmo-2015

- awbz

Share [Twitter](#) [google](#) [plus](#) [Facebook](#) [LinkedIn](#)

Onlangs onderzocht Platform voor onderzoeksjournalistiek Investico samen met De Goene Amsterdammer, dagblad Trouw en radioprogramma Argos wat er terecht gekomen is van de beloften die gedaan zijn met de Wet maatschappelijke ondersteuning. Onder deze Wmo 2015 vallen onder meer huishoudelijke hulp, hulpmiddelen zoals rolstoelen, begeleiding bij de dagbesteding, woningaanpassingen en vervoer. De uitvoering van de wet werd op 1 januari 2015 in handen van de gemeenten gelegd. De lokale overheid staat dicht bij de burger, zo was de gedachte, waardoor deze betere zorg zou kunnen leveren. Ook werden de gemeenten geacht maatwerk te leveren en de zelfredzaamheid te bevorderen, waardoor mensen zo lang mogelijk thuis kunnen blijven wonen. Hiermee zou de zorg beter, efficiënter en goedkoper worden. Sinds die datum zijn de gemeenten verantwoordelijk voor de ondersteuning van ruim één miljoen ouderen en mensen met een beperking of chronische ziekte.

De resultaten van het onderzoek **liegen er niet om**. Volgens de journalisten blijken er grote verschillen te zijn ontstaan in de uitvoering van de wet, omdat elke gemeente het beleid zelf bepaalt. Dat leidt tot **willekeur, rechtsongelijkheid en chaos**. Terwijl maatwerk wordt beoogd, is onrecht nogal eens het resultaat. Of burgers wel of geen gepaste zorg krijgen, is volgens de journalisten afhankelijk geworden van hun postcode.

De Wmo 2015 kan niet los gezien worden van de problemen die waren ontstaan met de oude Algemene Wet Zijndere Ziektekostenverzekeringen (AWBZ). Deze wet, die voorzag in een verplichte verzekering tegen de kosten van onverzekerbare medische risico's en langdurige zorg, was veel te duur geworden. Besloten werd daarom om deze wet terug te brengen tot een wet voor verpleeghuiszorg (Wet langdurige zorg) en het overige door middel van de Zorgverzekeringswet en de Wmo 2015 onder te brengen bij de zorgverzekeraars (wijkverpleging) en de gemeenten.

Sinds de invoering van de wet blijken

- er **6.861 rechtszaken** te zijn gevoerd, waarvan er 1.570 zijn uitgevochten tot aan de hoogste rechter, de **Centrale Raad van Beroep**. Deze explosie aan rechtspraak laat zich eenvoudig verklaren. Om te beginnen moesten de gemeenten de nieuwe wet uitvoeren met aanzienlijk minder middelen dan waarover de zorgkantoren ten tijde van de AWBZ hadden beschikt.
- In de tweede plaats beschikten de gemeenten **niet over voldoende expertise** voor het vervullen van de nieuwe taken. Om die reden waren in de aanloop naar de inwerkingtreding van de voorloper van de Wmo 2015 in 2007 reeds talloze procedures voor de aanbesteding van huishoudelijke hulp spaak gelopen, waardoor de voorzieningenrechter ten slotte uitkomst moest bieden.

- Ten derde is in de Wmo 2015 gekozen voor een beslisprocedure voor de Colleges van B&W die in het bestuursrecht ongebruikelijk is. En misschien is het zo dat het hele idee van maatwerk eisen stelt aan de **kwaliteit van besluitvorming** die voorbij de mogelijkheden reiken van de ambtelijke apparaten van veel gemeenten.
- Ten slotte zijn in een klein en dichtbevolkt land als Nederland **verschillen snel zichtbaar**. Hoewel voor het uitgangspunt van de Wmo 2015 om maatschappelijke ondersteuning tot voorwerp van gemeentelijke beleidsvorm te maken veel te zeggen valt, zijn verschillen in behandeling als gevolg van verschillen in beleid onvermijdelijk. En juist waar het de zorg voor kwetsbare mensen betreft, kunnen die verschillen als pijnlijk worden ervaren. Dat het besluit tot het niet verstrekken van een scooter aan een inwoner van de gemeente Rotterdam door die bewoner als zuur ervaren wordt als hij waarneemt dat een straat verderop een even weinig mobiele inwoner van Capelle aan den IJssel een dergelijk hulpmiddel wél van gemeentewege verstrekt krijgt, laat zich raden. Dat de gemeenteraad van Rotterdam nu eenmaal andere beleidskeuzes heeft gemaakt, is niet iets waaraan hij een boodschap heeft. Bovendien is het maar de vraag of dit argument werkelijk hout snijdt waar de feitelijke beleidsvorming in handen is gelegd van gemeentelijke samenwerkingsverbanden. Reeds ten tijde van de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel Wmo 2015 voorzag de Raad voor de rechtspraak dat de wet tot veel procedures zou leiden.

Uiteindelijk betreft de **Wmo 2015 mensenrechten**. Dat wordt nogal eens vergeten. Helaas heeft de wetgever wederom verzuimd zich te laten leiden door de verplichtingen die Nederland heeft als partij bij verdragen als het International verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten (Ivescr) en het herziene Europees Sociaal handvest (ESH). Die verdragen laten in het midden op welk niveau een verdragspartij zorg en maatschappelijke ondersteuning organiseert. Ook staan die verdragen hervormingen en bezuinigingen op die terreinen in beginsel niet in de weg. Maar progressieve verwerkelijking van de betrokken sociale grondrechten wordt wél vereist en of daarvan sinds 1 januari 2015 gesproken kan worden is zeer de vraag. En hadden de indieners van het wetsvoorstel nota genomen van de uitspraak van het Europees Comité voor Sociale Rechten in de zaak van de Finse mantelzorgers (The Central Association of Carers in Finland v. Finland, Complaint No. 70/2011), reeds gedaan in 2011, dan zouden zij bovendien geweten hebben dat de bandbreedte voor beleidsverschillen niet onbegrensd is.